

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně JUDr. Šárkou Henzlovou, v právní věci

žalobce: **T [redacted] H [redacted]** narozený **[redacted]**,
bytem v **[redacted]**
zastoupený Mgr. Janem Dáňou, advokátem,
se sídlem v Praze 1, Václavské náměstí 11, 110 00 Praha 1

proti

žalované: **Generali Pojišťovna, a. s.**, IČ 61859869,
se sídlem v Praze 2, Bělehradská 299/132, 120 00 Praha 2 – Vinohrady
zastoupené Mgr. Robertem Němcem, LL. M., advokátem,
se sídlem v Praze 1, Jáchymova 2/26, 110 00 Praha 1

o nahrazení rozhodnutí Finančního arbitra, o zaplacení 72 937 Kč s příslušenstvím,

takto:

- I. Soud nahrazuje rozhodnutí Finančního arbitra č. j. **[redacted]** ze dne **[redacted]** **[redacted]** ve spojení s rozhodnutím Finančního arbitra o námitkách ze dne **[redacted]** č. j. **[redacted]** takto:
- Instituce je povinna zaplatit navrhovateli **[redacted]** Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05% p. a. od 4. 4. 2017 do zaplacení, to vše do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Instituce je povinna nahradit navrhovateli náklady řízení vzniklých v řízení před Finančním arbitrem ve výši 8 228 Kč k rukám jeho právního zástupce do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Matesová.

III. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 21 694,50 Kč k rukám jeho právního zástupce do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhá nahrazení rozhodnutí Finančního arbitra č. j. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE], který nabyl právní moci 3. 8. 2018. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce [REDAKCE] námitky, o kterých rozhodl Finanční arbitr, námitky žalobce zamítl a nález potvrdil. Žalobce se svým návrhem k Finančnímu arbitrovi domáhal po instituci vydání bezdůvodného obohacení, neboť je přesvědčen, že pojistná smlouva č. [REDAKCE] je neplatná. Žádal, aby mu zde žalovaná zaplatila bezdůvodné obohacení ve výši [REDAKCE] Kč s příslušenstvím. Finanční arbitr zamítl návrh žalobce s tím, že jeho nárok je promlčen. Žalobce k pojistné smlouvě uvedl, že je neplatná z důvodu, že nesjednává pojištění, když první pojistné, které uhradil, bylo ve výši [REDAKCE] Kč a pojistná částka na smrt byla ve výši [REDAKCE] Kč. Pojistná smlouva byla uzavřena na pojistnou dobu [REDAKCE] let. Je tak zjevné, že ze strany žalobce nemohl být sledován pojistný zájem, jako nutný aspekt institutu pojištění. Žalobce požadoval sjednat spojení. Žalovaná neměla vůli poskytnout pojistnou ochranu, neboť nepřevzala pojistné riziko, a proto nelze o pojištění v materiálním smyslu vůbec hovořit. Dále namítl, že pojistná smlouva je neplatná také z důvodu neurčitosti, neboť podstatná náležitost pojistné smlouvy podle § 2 z.č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě, tedy rozsah pojistného plnění je neurčitá. Namítá tak vady nálezu a nesprávné právní posouzení věci. Žalobce žádal, aby Finanční arbitr uložil Instituci zaplatit mu bezdůvodné obohacení, které jí vzniklo tím, že byla sjednána neplatná smlouva, Instituce čerpala peněžní prostředky od žalobce, aniž by za to poskytla nějaké plnění (podstoupila pojistné riziko). Zcela zásadně nesouhlasil s tím, že nárok žalobce je promlčen, neboť žalobce se dozvěděl o tom, že se žalovaná na jeho úkor obohatila až poté, kdy mu bylo sděleno právní zástupkyní, že smlouva je neplatná a to bylo podpisem plné moci o právním zastoupení. Žalobce sám, bez odborné pomoci neměl šanci si subjektivně uvědomit, že by tyto jednotlivosti mohly vést k tak závažným právním následkům, jako je neplatnost Pojistné smlouvy a to při jejím sjednávání, ani při vyplacení odkupného.
2. Žalovaná nesouhlasila se žalobou, žádala její zamítnutí. Vznela námitku promlčení nároku. Počátek běhu objektivní promlčecí lhůty dovodil dle § 106 § 107 starého občanského zákoníku a spojil ho s dnem ukončení Pojistné smlouvy, tedy se dnem [REDAKCE].
3. Mezi účastníky je nesporné, že byla podepsána listina nazvaná pojistná smlouva, která zanikla [REDAKCE] na základě výpovědi navrhovatele, to je žalobce, s výplatou odkupného ve výši [REDAKCE] Kč.
4. Finanční arbitr se vyjádřil k podané žalobě a setrval na svých stanoviscích, které uvedl v odůvodnění jednak nálezu a jednak rozhodnutí o námitkách. Považuje návrh žalobce za promlčený.
5. Soud se nejprve zabýval otázkou promlčení. Na předmětný vztah je třeba aplikovat zákonná ustanovení občanského zákoníku, účinného v době uzavření smlouvy, to je zákona č. 40/1964 Sb., který upravoval promlčení v ustanovení § 100 a následujících o. z. Finanční arbitr uzavřel, že nárok žalobce je promlčen, neboť uběhla subjektivní promlčecí doba podle § 107, která je dvouletá a běží ode dne, kdy se oprávněný dozví, že došlo k bezdůvodnému obohacení a kdo se na jeho úkor obohatil.
6. V daném případě žalobce tvrdil, že se dozvěděl o bezdůvodném obohacení v době, kdy se obrátil na svého právního zástupce a ten označil předmětnou smlouvu o pojištění za

- neplatnou, tedy tímto dnem, dnem podpisu smlouvy o plné moci se žalobce dozvěděl o tom, že smlouva je neplatná a došlo k bezdůvodnému obohacení na straně žalované. Podpis na plné moci je z 23. 11. 2015, návrh na vydání nálezu u Finančního arbitra byl podán 20. března 2017, tedy dvouletá promlčecí doba neuplynula, a tím že byl podán návrh k Finančnímu arbitrovi, se podle ustanovení § 112 o. z., staví, čili neběží. Subjektivní promlčecí doba pro uplatnění práva je zachována a stejně tak objektivní promlčecí doba, která běží podle ustanovení § 107 odst. 2 o. z., nejpozději se právo na vydání plnění z bezdůvodného obohacení promlčí za 3 roky, jde-li o úmyslné bezdůvodné obohacení, za 10 let ode dne, kdy k němu došlo. V daném případě soud označil za dobu, kdy došlo k bezdůvodnému obohacení na straně instituce, to je žalované, v okamžiku vyplacení odkupného, to je [REDAKCE]. Jestliže návrh k Finančnímu arbitrovi byl podán v 20. března 2017, je i tato lhůta zachována. Nárok žalobce není promlčen, neuběhla ani objektivní ani subjektivní promlčecí doba.
7. Finanční arbitr zjistil, že dne 23.5.2008 Navrhovatel podepsal návrh na uzavření investičního pojištění [REDAKCE], který Instituce akceptovala jako pojistnou smlouvu č. [REDAKCE], s počátkem pojištění od [REDAKCE] a pojistnou dobou [REDAKCE] let, s pojištěním pro případ smrti nebo dožití, s pojistnou částkou pro případ smrti ve výši [REDAKCE] Kč a že pojištění sjednané Pojistnou smlouvu zaniklo ke dni [REDAKCE]. Navrhovatel na pojistném na pojistnou smlouvu během trvání pojištění zaplatil celkem částku [REDAKCE] Kč. Z pojistné smlouvy provedl mimořádný výběr dne [REDAKCE] ve výši [REDAKCE] Kč a dne [REDAKCE], [REDAKCE] Kč. 1. 4. 2014 instituce vyplatila navrhovateli odkupné ve výši [REDAKCE] Kč. Soud vycházel z těchto skutkových zjištění. Soud posoudil pojistnou smlouvu jako neplatnou neboť, jestliže mělo být smyslem investičního životního pojištění jednak pojištění a jednak investice vložených částek, pak ze smlouvy není zcela zřejmé, jaká část v procentech bude vrácena a zda vůbec nějaká částka bude žalobci vrácena v případě skončení smlouvy, z vysvětlení výše odkupného není zřejmý postup při výpočtu částky, která má být vyúčtována po zániku pojistné smlouvy. V pojistných podmínkách se hovoří pouze o tom, že pojistník nenese žádná rizika spojená s investicemi, tyto rizika nese pouze pojistník. Vzhledem k tomu, že od samého počátku nebyly zřejmé práva žalobce, respektive povinnosti žalované, musí ji soud označit za neurčitou a z tohoto důvodu neplatnou (§ 37 o.z.).
 8. Poté, kdy bylo zjištěno, že předmětná pojistná smlouva je absolutně neplatná v celém rozsahu, podle ustanovení § 37 o. z., kdy jí soud označil za neurčitou a poté, kdy soud dospěl k závěru, že nárok žalobce není promlčen, postupoval podle dále uvedeného ustanovení:
 9. Podle § 451 odst. 1 o. z., kdo se na úkor jiného bezdůvodně obohatí, musí obohacení vydat. V daném případě je žalovaná povinna vydat bezdůvodné obohacení a to částku [REDAKCE] Kč, kterou nevyplatila v rámci odkupného žalobci a tím se [REDAKCE] na jeho úkor obohatila. Z tohoto důvodu soud nahradil nález Finančního arbitra, vyhověl návrhu žalobce v plném rozsahu a uložil žalované zaplatit částku [REDAKCE] Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně od 4. 4. 2017 do zaplacení, dle ustanovení § 517 o. z., a to ode dne, kdy žalobce vyzval žalovanou k zaplacení dlužné částky.
 10. Ze všech výše uvedených důvodů soud vyhověl žalobě, nahradil nález Finančního arbitra a rozhodl také o náhradě nákladů řízení před Finančním arbitrem.
 11. Náklady řízení které vznikly žalobci v řízení před Finančním arbitrem představují 2 úkony po Kč 3 100 dle vyhl. 177/1996 Sb., advokátní tarif za převzetí a sepsání žaloby, režijní paušál dle § 13 vyhlášky po Kč 300/úkon + 21 DPH Kč 1428, celkem náklady řízení Kč 8 228. V řízení před soudem vznikly žalobci tyto náklady: úhrada SOP Kč 3000, náklady

spojené se zastupováním žalobce advokátem, Kč 3 100/ úkon, dle § 7 vyhl.č. 177/1996 Sb., kdy tarifní hodnotou je částka Kč 50 000 (§9 odst. 4), při počtu 4,5 úkonu (převzetí, sepis žaloby, podání ze dne 7.5.2019, účast při jednání a při vyhlášení rozsudku ½ úkon. Podle § 13 vyhlášky soud přiznal paušální náhradu Kč 300/úkon, při počtu 5. DSH činí Kč 3 244,50. Celkem náklady řízení představují částku Kč 21 694,50. O nákladech řízení bylo rozhodováno dle ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř. .

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím zdejšího soudu.

Nebude-li žalovaná dobrovolně plnit, co jí ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze nařídit jeho soudní výkon nebo exekuci.

Praha 27. června 2019

JUDr. Šárka Henzlová, v. r.
předsedkyně senátu